

ननुनियतेन्द्रियतयासात्त्विकसेवायामियानस्तिपुरुषार्थः तथाऽपिराजसादीन्विषयान्दुःखमितिजानंतोऽपिकथंसेवंतइतिपृच्छति विदंतीति पदं
स्थानम् श्वानोयथाभत्स्यमानाअपि खरायथापद्मांताड्यमानाअपि खरीमनुधावंतःअजायथानिर्लज्जाः हंतुमानीताअपितद्वत् ॥८॥ मिथ्याऽ
भिनिवेशेनभुंजतइतिसहेतुकमाह अहमितित्रिभिः प्रमत्तस्यविवेकशून्यस्य देहादावहमितिमिथ्याबुद्धिर्हृदियथोत्सर्पति ततोऽहंबुद्धेश्ववैकारि
कंसत्त्वप्रधानमपिमनःप्रतिघोरंदुःखात्मकंरजःउत्सर्पतिमनोव्याप्नोतीत्यर्थः ॥ ९ ॥ इदमेवंमिदमेवंभोग्यमितिसविकल्पःसंकल्पःस्यात् ततश्च अ
होरूपमहोभावइतिगुणाभिध्यानात्तुर्धरःकामःस्यात् ॥१०॥ ततोविषयान्भोक्तुंकर्माणिकरोति ॥११॥ एवंचेन्नकस्यापिदुःखनिवृत्तिःस्यादि

उद्धवउवाच विदंतिमर्त्याःप्रायेणविषयान्पदमापदाम् ॥ तथाऽपिभुंजतेरुष्णतत्कथंश्वखराजवत् ॥८॥
श्रीभगवानुवाच अहमित्यन्यथाबुद्धिःप्रमत्तस्ययथाहृदि ॥ उत्सर्पतिरजोघोरंततोवैकारिकंमनः ॥९॥
रजोयुक्तस्यमनसःसंकल्पःसविकल्पकः ॥ ततःकामोगुणध्यानादुःसहःस्याद्विदुर्मतेः ॥१०॥ करोतिकाम
वशगःकर्माण्यविजितेन्द्रियः ॥ दुःखोदकर्णिसंपश्यन्नरजोवेगविमोहितः ॥११॥ रजस्तमोभ्यांयदपिविद्वा
न्विक्षिप्तधीःपुनः ॥ अतंद्रितोमनोयुंजन्दोषदृष्टिर्नसज्जते ॥ १२ ॥ अप्रमत्तो नयुंजीतमनोमय्यर्पयच्छ
नैः ॥ अनिर्विण्णोयथाकालंजितश्वासोजितासनः ॥१३॥ एतावान्योगआदिष्टोमच्छिष्यैःसनकादिभिः ॥
सर्वतोमनआकृष्यमय्यद्वावेश्यतेयथा ॥ १४ ॥ उद्धवउवाच यदात्वंसनकादिभ्योयेनरूपेणकेश
व ॥ योगमादिष्टवानेतद्रूपमिच्छामिवेदितुम् ॥ १५ ॥

त्याशंक्याह यदपियद्यपिरजस्तमोभ्यांविक्षिप्तधीर्मूढधीश्चतथापिविद्वान् विवेकीपुनर्मनोनिरुंधन्नसज्जते ॥१२॥ विषयदोषदृष्ट्याऽपिमनोनिरो
धाशक्तौसुखंतन्निरोधोपायमाह अप्रमत्तइति अनिर्विण्णः अनलसः यथाकालंत्रिषवणम् मयिपरमानंदरूपेअर्पयन् समादध्यात् ॥१३॥ वि
षयैःसंग्रथितस्यमनसस्तद्वियोगेनेश्वरनिष्ठत्वमसंभावितंमन्यमानंप्रति तन्निरूपणायेतिहासमुपक्षिपति एतावानिति यथायथावन्मय्यावेश्यतएता
वानित्यर्थः ॥ १४ ॥ मच्छिष्यैरित्युक्तेतेषामतिज्यायसामनेनरूपेणनिरूपणासंभवात्पृच्छति यदेति तं कालंतदेतद्रूपंचवेदितुमिच्छामि तत्क
थयेति ॥ १५ ॥